

אכן, גם כהן גדול נמשח בשמן המשחה פעם אחת ולא נמשח בכל יום מפני התחדשות זו, אלא שכבר דרשו חז"ל בשמן המשחה שכולו קיים, ואמרו באהרן ששתי טיפות משמן המשחה שיצקו על ראשו וירדו על זקנו ושם היו תלויות בשתי מרגליות עולות ויורדות, היינו שבכל שעה עדיין היו קיימות ועומדות כאילו עכשיו נמשח. ולכך נאמר בפרשה לשון 'זה' – זה קרבן אהרן וגו' כמו שנאמר בקרבן חנוכה הנשיאים (במדבר ז): זה קרבן נחשון בן עמינדב וכו' שכולם היו משאירים רושם של התחדשות תמיד לדורות (שם עפ"י שפת אמת).

'מה שכהן גדול בכל יום מקריב חביתין כיום חינוך – הוא משום שאף שנתן לו הקב"ה גדולה, הוא כמתנה חדשה בכל יום, כי אף שניתן לו וגם לזרעו, הוא רק כשיזכו לזה, ואם לא יזכו – יסולק, אם לא בהסתלקות משררתו ע"י בית דין שזה דבר רחוק, יסלקהו הקב"ה על ידי מומין וטומאה ומיתה, ונמצא שבכל יום הוא כנתינה מחדש. ומזה יש ללמוד על כל דבר ברכה ומינוי גדולה שהשי"ת נותן, שצריך להתבונן שיראה שיזכה לזה בכל שעה' (דרש משה' צו).

דף נב

'אמרו רבנן קמיה דרבי ירמיה, אמר: בבלאי טפשאי, משום דיתבו באתרא דחשוכא אמרי שמעתתא דמחשכין. ע' סנהדרין כד, שאמר רבי ירמיה 'במחשכים הושיבני' – זה תלמודה של בבל (ע' במובא שם ביוסף דעת מספרי ר' צדוק הכהן בבור הענין).

'אבא יוסי בן דוסתאי סבר, לא אשכחן חצי קומץ דקריב'. אף על פי שכמו כן לא מצינו חצי עשרון קרב, ואם כן כשם שנשתנתה מנחה זו להיקרב חצי עשרון, כך תיקרב בחצי קומץ לבונה – אך נראה שכוונת הגמרא שלא מצינו שמקריבים פחות מקומץ לבונה, אבל חצי עשרון אינו חידוש, שהרי במנחת יחיד מקריבים קומץ בלבד, וכל שכן חצי עשרון, אבל חצי קומץ מעולם לא מצינו (שפת אמת).

'ככתבם וכלשונם'

'הנה סדר מנחת החביתין:
נותן כל הסלת לתוך העשרון המקודש ומקדשו,
ומחלקו בחצי העשרון של קדש,
ומביא ג' לוגין שמן ונותנן לתוך כלי שרת ומקדשן
ומחלקן לוג ומחצה לשחרית ולוג ומחצה לערב,
וחולק את חצי העשרון לשישה חלקים באומד
ונוטל רביעית שמן מן השמן ונותן מעט שמן בביסא...
ונותן סלת של חלה אחת וחוזר ונותן שמן ובולל,
ואח"כ נותנו לתוך מים רותחין וחולטו...'

ואחר החליטה לש [ונותן לתוכה פושרין] כפי צורך הלישה והעריכה...
לש ועורך ואופה מעט
והוזר ונותן שמן לתוך מחבת ומטגנה במחבת [ולדעת רש"י חוזר ואופה אותה]
ואח"כ מקפלה לשנים ואינו מבדיל,
ויוצק עליו השמן הנשאר ברביעית...
ולדעת הראב"ד מקריב השש חלות של עשרון אחד, ולדעת הר"מ נוטל י"ב חצאין וכופל כל חצי לשנים
ואינו מבדיל,
ונותן לתוך כלי שרת כל הקרב
ונותן עליהם חצי קמץ לבונה ומקטירן' (מתוך חזון איש כו, ט).
